

Сита байдужість - Джерело

Написав Марія Звірід

Четвер, 21 жовтня 2010, 15:35

На вулиці осінній дощ і вітер,
Давно зів'яли і замерзли квіти,
Ми заглядаєм у спітнілі вікна,
І тепло нам... І ми до цього звикли.
Ми гріємось у затишку каміна,
Щасливі ми, нас заховали стіни.
Здається, годі і бажати нам...
А за вікном? Нам байдуже що там...
Там грязна голка вводить смерть у вени,
Там їдкий дим отруює легені,
Там при живих батьках забуті діти,
І там серця, розучені любити.
Там старість за вікном благає хліба,
Там гинуть люди молоді від СНІДу,
У сім'ях зрада і нерозуміння...
А ми пустили глибоко коріння...
Ми праведні і чисті йдем до неба.
А за вікном - "Спасайся, кому треба!"
Дай, Боже нам сердечний приступ болю,
Щоб у проломі стали ми стіною.
Бо Ти осудиш ситу цю байдужість,
Спитаєш з нас про ці розбиті душі.